

Netwerk voor bijstandsvrouw

In Breda worden bijstandsvrouwen gecoacht door goed opgeleide vrouwen. Voor beiden is dat een openbaring.

OPINIE
BIJSTANDSVROUWEN

door **Nora Kasrioui**

Rondom de Internationale Vrouwendag wordt vaak de balans opgemaakt. Morgen is er weer zo'n dag. In diverse bijeenkomsten wordt er (vaak door hogeropgeleide en kansrijke vrouwen) over vrouwen Thema's gesproken, variërend van het nieuwe feminisme tot internationale solidariteit. Solidariteit is een groot goed. Daar mee wordt voorkomen dat we terecht komen in verdeeldheid en vijandschap.

Wie goed kijkt, ziet ook andere pijnlijke zaken die om aandacht schreeuwen. Er zijn bijvoorbeeld genoeg bijstandsvrouwen die tegen allerlei grenzen aanlopen die verhinderen dat ze aan het werk komen. Door echtscheiding, werk-

loosheid, mishandeling of geldproblemen is hun zelfvertrouwen weggeslagen en verdwijnt de emotionele veerkracht om ondanks alles toch te proberen vooruit te komen. Een alleenstaande moeder die ieder dubbelteje moet om draaien en na een gebroken nacht opstaat om haar kinderen naar school te brengen, zal geen energie meer hebben om aan haar persoonlijke ontwikkeling te werken. Maar juist netwerken leidt dan tot nieuwe kansen en dus tot vooruitgang. Vooral hogeropgeleide en andere kansrijke vrouwen kunnen hier het verschil maken. Dit geldt trouwens ook voor mannen met hun befaamde Old Boys netwerk.

Hogeropgeleiden en andere kansrijke mensen hebben ook het geld om professionele kennis in te huren, zoals een jobcoach wanneer ze van baan willen veranderen. Dat vergroot de kans op een baan, maar je moet het wel kunnen betalen.

Hogeropgeleiden zijn vaak met andere dingen bezig dan lageropgeleiden. Zij kopen bij de delicatiese-afdeling van Albert Heijn hun

avondmaaltijd, terwijl de bijstandsvrouwen op zoek zijn naar de afgeprijsde basisvoedingsmiddelen. De ervaring leert dat deze vrouwen zich eerder zorgen maken om zaken zoals zorg- en huuroeslag en een zakelijke afspraak moeten afzeggen omdat ze geen oppas kunnen betalen. Hoewel de hierboven genoemde werelden enorm van elkaar lijken te verschillen, kunnen ze elkaar toch heel goed versterken. Hier kan solidariteit op een simpele manier in de praktijk worden gebracht. Allebei de groepen kunnen door onderlinge contacten kennismaken met een wereld die ze amper kennen en zo genezen van vooroordelen. Dit kan bijvoorbeeld door een praatje met elkaar te maken, een keertje bij elkaar op bezoek te gaan, elkaar om advies te vragen of juist goede raad te geven: dat alles kan wonderen teweeg brengen. De ervaring leert dat het veel moed en doorzettingsvermogen vereist om zulke verbindingen tot stand te brengen. Een voorbeeld van waar dit in Breda al gebeurd is het Brood en Rozenproject van de gelijknamige stichting. In dit project coachen

goed opgeleide vrouwen bijstandsvrouwen. Ze praten niet alleen met hen, zij stellen ook actief hun netwerk voor hen open. Ze helpen hen met meer zelfvertrouwen na te denken over wat ze willen en welke baan bij ze past. De bijstandsvrouwen lopen in het bedrijfsleven ook een netwerkstage, komen in contact met nieuwe werkgevers, ze vergroten hun wereld. Maar het project snijdt aan twee kanten. Omgekeerd leren de coaches ook van de bijstandsvrouwen. Zoals een van de coaches, die bestuurder bij een multinational is, het zei: 'Het coachen heeft mijn leven verrijkt, ik heb nu verbinding met een kant van de maatschappij die ik hiervoor niet kende'.

Zo brengt je nieuwe verbindingen tot stand. Morgen, tijdens een grote netwerkbijspraak in Breda, krijgen de bijstandsvrouwen van Brood en Rozen in aanwezigheid van loco-burgemeester Bob Bergkamp hun certificaat als bekranking voor hun harde werken.

Nora Kasrioui is oprichter van de vrouwenrechtenorganisatie Brood en Rozen.

“ Het coachen heeft mijn leven verrijkt. Ik kende deze kant van maatschappij eerst niet

Coach van bijstandsvrouw